

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanys.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Marésma (*Cap de redacció*), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosà, V. Navarro.
RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estape, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Xavier Duran, L. Ferri, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcaina.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing, col·laboradors per a València i a Balears (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (*Correcció lingüística*), Lina Casanovas (*Maquetació*), Faust Ripoll (*Edició*), Rosanna Puchades (*Textos*).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Añón, Seleccion.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Control difusió

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Maastricht, l'eurosonni

De fet, hauria de ser l'hora d'Europa. Ensorrat el potencial de l'URSS, la balança mundial necessitava i exigia un contrapès que neutralitzara, o si més no equalitzara, els impulsos d'uns EUA instituïts per les circumstàncies –i la traça d'haver-les ordit– en el monopoli de la decisió.

El continent, que va perdre l'hegemonia terràquia víctima d'ell mateix, a causa de l'escassa consciència europea i a conseqüència de les guerres conegudes com a mundials, ha anat sedimentant un esforçat camí per a recuperar-se com a potència (que curiosament ha tingut entre els seus màxims adeptes França i Alemanya, països que han combatut en idèntic front però en distinta direcció), i aquests dies, a Maastricht, realitza una de les etapes més importants en aquest sentit.

Els Dotze debaten amb més o menys convicció apostòlica –amb un Regne Unit que fa de Judes per flegma i pragmatisme– el projecte d'unió política i econòmica europea, el mercat interior, la política exterior i de seguretat comuna, com també un dilatat paquet d'interessos tendents a la cohesió del somni europeu. Però aquest somni, en què no han perdut el caràcter de clans de pressió uns estats que prenen la part pel tot, no és unívoc i es debat entre una Europa econòmica i una Europa social, segons els interessos del conservadorisme o la socialdemocràcia, aparentment irreconciliables.

D'entrada, la unió política entre territoris tradicionalment enfrontats, no tant per incomoditat de veïnat com per interès de domini i expansió, té un dels seus màxims inconvenients en l'eficàcia de vinculació del Parlament Europeu, que pot resultar un perillós instrument si el color polític que el governa és distint al que regeix en el país integrant de la unió. I d'eixida, els notoris desnivells econòmics entre els estats integrants de la comunitat conduirien a un reajustament de riqueses, no precisament solidàries, ja que la proposta d'una Europa de

distintes velocitats hauria de restar sinceritat i credibilitat a l'operació integradora.

Fóra com fóra, els Dotze, anteriorment els Sis i els Nou, a pesar de ser un club que es reserva el dret d'admissió, continua mantenint massa contradiccions per a subscriure acords satisfactoris per al conjunt de membres. Maastricht, en el millor dels casos, serà una etapa més, de major o menor importància, en aquest dilatat procés que encara està en els passos inicials i que es diu –o s'ha de dir– Europa sense tenir en compte una gran quantitat de països que, es vulga o no, també formen part d'aquest vell continent.

I tanmateix, mentrestant, Europa –la de les 16 vàlvules, la del gas-oil i la de tracció animal– viu una actualitat que recorda la seua situació de dècades anteriors: una guerra civil sagnant i l'ascensió electoral del neonazisme sense que això susciti el més mínim interès europeu.

